

Diversitat al món local: un nou paradigma

Entrant ja en el primer any de nova legislatura local, i ja ubicats en l'epicentre d'aquest nou cicle econòmic, cal començar a definir polítiques estratègiques. Com afirmava el president Mas durant l'esmorzar amb Europa Press el 12 de gener, "ja no es pot fer política avui amb les polítiques anteriors a la crisi: cal canviar el conjunt de mentalitats". En temes d'immigració i diversitat, el diagnòstic és clar: ja no hi ha tanta pressió per acollir immigrants, perquè se n'ha reduït considerablement l'entrada, i a les nostres ciutats es consoliden uns perfils poblacionals molt clars –joves en edat d'emancipació, matrimonis mixtos, multilingüisme i transnacionalitat com a norma social– que pel seu dinamisme presenten un alt potencial social, cultural i econòmic. Cal, doncs, definir un canvi de prioritats i establir un nou paradigma que ens permeti, durant aquesta segona dècada de segle, construir la Catalunya del futur des del món local. Per enfocar aquest procés proposo cinc idees força.

En primer lloc, cal un canvi de prioritats en tres eixos: s'ha de passar de l'acollida dels nouvinguts a l'acomodació de la diversitat; s'ha de fer un canvi d'angular de les polítiques, que si abans s'adreçaven a una part de la població, ara han d'abraçar la nouvinguda perquè compregui el conjunt de la població de la ciutat, i finalment, cal enfocar l'immigrant com a ciutadà participatiu de tot el teixit associatiu, empresarial i econòmic de la ciutat, i no pas com a simple subjecte passiu, assistit i receptor de serveis públics.

En segon lloc, per assegurar l'èxit d'aquest nou paradigma és clau la

dimensió de la participació, que pot enriquir l'espai públic compartit ja existent i pot desenvolupar una *comunitat de ciutadans*. La gran majoria dels immigrants tenen voluntat d'arrelament a la ciutat, una voluntat que no podem deixar sense motivar si volem que es mantinguin al nostre espai públic comú alhora que l'enriqueixen contribuint al projecte de ciutat.

En tercer lloc, la noció de diversitat que es defensi ha de ser entesa com un recurs a gestionar per fomentar la convivència, el desenvolupament, la creativitat i la innovació social i urbana. Cal ser conscients de la riquesa cultural, social i econòmica de la immigració i dels beneficis que tot això comporta per

RICARD ZAPATA

DIRECTOR DEL GRUP DE RECERCA INTERDISCIPLINARI SOBRE IMMIGRACIÓ DE LA UPF

Els nens immigrants parlen xinès, àrab, anglès, etc. Ajudaran a reactivar l'economia local

a la cultura catalana. Dit d'una manera molt plàstica: tenim nens catalans que comencen a buscar feina o que volen formar-se a les nostres universitats i que parlen xinès, àrab, francès, anglès, urdú. Aquest recurs ha de ser aprofitat per reactivar les nostres economies locals, les nostres xarxes globals i de cooperació, la nostra cultura i la nostra societat. La diversitat dels ciutadans quant a cultures i llengües és un avantatge i un valor afegit que cal potenciar perquè beneficia tot el conjunt i perquè pot ajudar a consolidar la nostra presència cosmopolita, creativa i innovadora al món.

En quart lloc, l'estratègia de gestió de la diversitat ha de combatre les dinàmiques de segregació i ex-

clusió i s'ha de centrar en el foment de la interacció i de la participació en xarxes de la societat civil ja existents en la tradició col·lectiva. Cal treballar per establir lligams entre la població autòctona i els immigrants, però també entre les diferents comunitats culturals, de manera que des dels projectes socials comuns es vagi consolidant una comunitat de ciutadans.

Per acabar, en cinquè lloc, cal desenvolupar polítiques sectorials prioritàries d'acord amb els nous perfils de població. Aquest nou paradigma s'ha d'aplicar en educació i joventut, en política cultural, en política empresarial i amb accions estratègiques i transversals de polítiques transnacionals i de participació. Cal operar especialment des dels barris i districtes, fomentant la participació en xarxes presents a la ciutat per treballar conjuntament en una cultura de la diversitat.

Però tot això no es pot fer sense un gran esforç de pedagogia de les administracions responsables, que han de transmetre un fet: tothom se'n beneficia, d'aquest canvi, perquè defineix la convivència com un projecte que cal construir entre tots. Per a les ciutats de Catalunya en general i per a la capital, Barcelona, en particular, aquest nou cicle migratori i econòmic és una oportunitat de definir un projecte de ciutats que combini tradició i diversitat, convivència i desenvolupament. El que estic proposant, doncs, és que aquest canvi de mentalitats que ja va anunciar el president es mostri en la pràctica a partir d'ara. Si no, haurem de lamentar d'aquí poc temps que era un simple recurs retòric buit i sense ànima.

S. IGLESIAS

CARTES I MISSATGES

L'excés policial a València

La mala qualitat de la Policia Nacional s'ha fet visible aquests últims dies en els actes ocorreguts a partir de les protestes de l'IES Lluís Vives. La raó és l'excessiva violència utilitzada, si és que realment cap violència era necessària. Que els policies vagin armats i protegits com si els estudiants fóssim terroristes no és més que el reflex de la por que ens tenen.

Per què, si no, van tan ben armats? Per què haurien de prendre tantes precaucions? L'única raó que se m'acut és que ens consideren perillousos, que per ells els estudiants representem una amenaça. Per tant, a banda del mal que estan fent als estudiants i dels aldarulls que provoquen als carrers, crec que aquesta situació fa por. Perquè, ¿què farien, doncs, si s'haguessin d'esbatassar amb un grup que no es limités a defensar-se?

¿Són aquests policies atemorits, que consideren necessari l'ús de la violència i carregar amb tota la seva força contra uns adolescents, els que ens hauran de protegir el dia que realment sigui neces-

sari? Esperem que no passi res de greu, perquè l'haurem feta bona.

MARC PLANA CABALLERO
GRANOLLERS

Participacions preferents

Sóc una víctima de l'engany de la sucursal de Maó de CatalunyaCaixa. Sé que es deuen preguntar per què vaig acceptar que els responsables de CatalunyaCaixa posessin una tercera part dels meus minsos estalvis de treballador autònom en participacions preferents a canvi de donar-me uns interessos correctes per la resta.

Doncs bé, perquè jo fins ara confiava en la caixa de la qual era client habitual –no cal dir que mai més ho seré pel que fa a la resta dels meus estalvis.

Escriu aquesta carta per demanar a les altres víctimes de l'engany que ho denunciïn, que no s'acovardeixin o es pensin que són tontos perquè no van llegir la lletra petita. En un estat democràtic i de dret, com figura que és el nostre, no caldria fer-ho si poguéssim confiar en les entitats de tota la vida. Però com que en els

temps que vivim no és el cas, demano a les víctimes dels trilers que ho denunciïn i que s'associïn a Adicae o a qualsevol altra entitat de defensa dels drets dels usuaris per demandar els culpables i que ens tornin els diners que són nostres.

SÍLVIA GUASCH
MAÓ

Tornar a la lluita sindical

Jo, que sóc mestre abans que funcionari, em sento un treballador més, amb drets i deures, amb il·lusió per la feina, amb vocació... Durant la dècada dels vuitanta els mestres de Catalunya vam lluitar molt per millorar la qualitat de l'ensenyament i, perquè no, per millorar les condicions laborals. Aquella reivindicació ens va aglutinar i després de molts sacrificis vam assolir les millores desitjades. Ara els governants ens les volen prendre. Ens veuen, n'estic segur, febles, i precisament el que em sap més greu no són les retallades sinó la descomposició de la lluita sindical. Crec que s'acosta el moment que els treballadors tornarem a reprendre la lluita, indefinida però ben intencionada, amb unió i ambi-

ció, fins a fer seure els polítics de torn en una taula de diàleg i fins a fer respectar tots aquells drets que permetin tirar endavant i millorar l'economia global.

FRANCESC IGNASI FREIXANET PALLÉ
BARCELONA

L'educació a Finlàndia

Amb una població similar a la de Catalunya, Finlàndia és un exemple de model educatiu. La clau del seu èxit cal buscar-la en els hàbits de lectura i debat dels seus estudiants. Els alumnes finlandesos llegeixen obres de tots els gèneres i les comenten de manera crítica. Això és el que els fa tan adaptatius i oberts des d'un punt de vista cultural. Aquesta versatilitat és la que necessita el nostre sistema.

JAUME SARQUELLA
CASSÀ DE LA SELVA

Les cartes enviades pels lectors han de tenir un màxim de 1.000 caràcters. El diari es reserva el dret de resumir-les. Els seus autors hi han de fer constar nom i cognoms, adreça postal i electrònica, número de carnet d'identitat i un telèfon de contacte. Les cartes no es respondran.

Podeu expressar-vos al diari a través de la web www.ara.cat, i per les següents vies:

[@diariARA](https://twitter.com/diariARA) facebook.com/diariARA cartes@ara.cat Carrer Diputació, 119, 08015, Barcelona Fe d'errades: opinio@ara.cat